

الامامُ الباقرُ عليه السلام: مَنْ يَصْحَبُ صَاحِبَ السُّوءِ لَا يَسْلَمُ وَمَنْ يَدْخُلُ مَدَاخِلَ السُّوءِ يَتَّهَمُ وَمَنْ لَا يَمْلِكُ لِسَانَهُ يَنْدَمُ

هر که با دوستِ بد همنشینی کند

سالم نمی ماند

و هر که به مکانهای بد در آید

آماجِ تهمت شود

و هر که گفتار خود را مہار نکند

پشیمان گردد

مستدرک السائل ج ۱۸ ص ۳۳۹

درد من مرگ مردمی است که گدایی را
قناعت، بی عرضگی را صبر و پا تبسمی بر لب
این حماقت ها را حکمت خدا مینامند! گاندی

عیب رندان مکن ای زاهد پاکیزه

سرشت

که گناه دگران بر تو نخواهند نوشت

من اگر نیکم و گر بد تو برو خود را

باش

هر شخصی آن درود عاقبت کار که

کشت

حافظ

